

[Poulsgaard]

parat til at sælge i humanismens hellige navn. Hvor humane skal vi være? Kan vi simpelt hen blive ved med at have åbne grænser? Jeg tror det ikke.

Jeg var med i en debat i radioen her for nylig efter Radioavisen. Der var en flygtning, der sagde til mig: »Hvor dum har man lov til at være?« Det kan da godt ske, at den flygtning syntes, at jeg var dum, det er der også andre end ham, der gør, men jeg er trods alt valgt til det danske Folketing. Hvis jeg kom hjem til mine værter og sagde: I er dumme, så smed værterne mig ud. Det er i hvert fald ikke klog politik. Og Søren Krarup har jo fuldstændig ret. Der er jo ikke én kunstner i dette land, ikke én af dem, der optræder, og som lever af AOF eller af tilskud fra amter, kommuner, stat og andre, der tør optræde ved noget som helst arrangement til fordel for Søren Krarup – det kunne der måske være nogle, der havde lyst til – for så kan de ikke få arbejde, så rammer man folk på brødet. Det er en liberal regering, der lægger navn til den slags ting. Jeg synes, man skulle tænke sig en lille smule om. Statsministeren og andre smiler jo og ser altid venlige ud i fjernsynet, og det er da også en fornøjelse af se statsministeren på fjernsynsskærmen, den kompliment vil jeg gerne give ham, men somme tider burde statsministeren nu også vise, at han er statsminister. Det er ikke nok bare at bære de gyldne kæder, som Herluf Trolle omtaler.

Jeg skrev den 6. september til statsministeren: hvad vil man gøre ved Ryesgade, ved disse såkaldte BZere, der laver rav i gaden? Ikke en pind, sagde statsministeren. Statsministeren lændede sig bare tilbage i stolen, så kunne politiet stå der med smerten og bøvlet. Vi kunne have sat stormtropperne ind og så en spuleslange, så kunne vi hurtigt have fået klaret det.

Der er nogle borgerlige vælgere, der begynder at føle sig lidt frustrerede over, at denne regering overhovedet ikke viser nogen som helst handlekraft, men bare læner sig tilbage.

I et spørgsmål til socialministeren spørger jeg: hvad agter regeringen at gøre ved det store sygefravær? Det er jo kolossalt, så syge folk bliver i dette land, selv om vi har sådan en dyr sundhedspolitik. Sygeplejersker bliver syge, flyveledere bliver syge, maskinister bliver syge. Vil man i det mindste ikke undersø-

ge grunden til den store sygdom? Nej, siger ministeren, det vil man ikke. Man læner sig igen tilbage i stolen, hæver den store hyre og gør ikke en disse. Men man tager nogle mennesker som gidsler. Det er simpelt hen rystende.

Derfor har min partifælle fru Pia Kjærsgaard så evig ret. Schlüterregeringen er ikke i gang med at lave den samme fadæse, som hr. Bernhard Baunsgaard gjorde, nej, det er meget, meget værre. Efter åbningstalen var der en af de røde herinde, der sagde: vi kunne ikke have holdt den tale bedre selv, og så ved jeg snart ikke, så kan man jo vælge imellem pest og kolera. Men de, der simpelt hen havde ønsket, at den borgerlige regering havde ført en borgerlig politik, har fået en dyb, dyb skuffelse.

Kulturministeren er overhovedet ikke bedre, og jeg vil da gerne sige, at statsministeren nok begik en genistreg, dengang han udnævnte hr. H. P. Clausen til kulturminister. Det var nok en af de store genistreger, for med alt det, de konservative medlemmer har sagt i tidens løb, var der simpelt hen ingen af dem, der kunne blive kulturminister. Man har jo angrebet musik på biblioteket – fuldstændig med rette – og hvad siger kulturministeren så? Han siger: nu skal vi også have gratis video på biblioteket. Ikke engang Socialdemokratiet kunne have gjort det bedre. Hr. Svend Auken nikker. Det er simpelt hen en genistreg at tage en udefra til det.

Og hvad gør man også? Jeg har set en annonce, hvori en radioforhandler annoncerer med, at nu kan man købe en antenne, der kan tage satellitprogrammer ned. Det er altså lovligt nok at annoncere med det, men det er ulovligt at tage de programmer ned. Trafikministeren, hvad gør han? Han nægter simpelt hen den danske befolkning at modtage disse kulturtilbud, der kommer udefra. Er der nogen, der ikke kan forstå, at det borgerlige Danmark er ved at blive dybt, dybt frustreret? Jeg forstår det godt. Men der er altså et alternativ, og alternativet er Fremskridtspartiet. Lad så de røde drømme skønne ministerdrømme. Jeg vil håbe, at denne regering i den sidste tid, den har tilbage, virkelig vil mande sig op, for hvis ikke den mander sig op, er der nogle, der får et slemt chok, den dag valget kommer.

Tinning (VS):